

Almuesmænd, men hos Enhver, der skulde Penge til Overformyndernet, var en almindelig udbredt Anskuelse, at Nielsen var den, som stod for det Hele, og at Dvitteringer, udstedte af ham, vare tilstrækkelige. Da man saaledes maa gaae ud fra, at en saadan Anskuelse var almindeligt udbredt baade hos høiere og lavere Stillede, kan den Omstændighed, at man betegner Niels Mortensen som Almuesmand, altsaa i saa Henseende ikke stille ham paa en anden Fod end Kammerherre Benzou. Sagen er, som allerede bemærket, den, at man paa nærværende Stadium ikke kan oversee, hvor langt det vil føre at stemme for dette Endringsforslag. Udvalget maa derfor hellere tage det tilbage, mod at det fremkommer igjen, naar man seer, hvad der taler for den ene Debitor, og hvad der taler for den anden, og Sagen vil da kunne finde sin Afgjørelse paa Finantsloven.

Bærtelsen: Jeg kan fuldkomment indrømme, at Høiesteret ikke kan komme til andet Resultat end det at underkjende Gyldigheden af enhver Dvittering, som ikke har begge Overformyndernes Underskrift, og hvadenten vi vedtage dette af Udvalget stillede Endringsforslag eller ikke, vil Høiesteret jo, saafremt Sagerne ellers staae paa lige Fod, komme til samme Resultat med Hensyn til den Forpligtelse, der paahviler den allerede ofte nævnte anden Debitor. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale, at man vedtager det af Udvalget stillede Endringsforslag. Jeg vil nødtig gaae den anden Vej, som antydes af den høitærede Justitsminister og af det ærebe Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), fordi jeg synes, at der da vilde blive Tale om en Medlidenhedsgave, som blev tilkastet denne Enke, hvorimod jeg troer, at det er en ligefrem Retfærdighedshandling, da Pengene beviistlig een Gang ere betalte, at Statskassen overtager det Tab, som er tilføjet vedkommende Gaardmand ved en daarlig Control med og en uberettiget Tillid til en af Staten autoriseret Embedsmand.

Ordføreren: I Anledning af, hvad det ærebe Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) ytrede om et muligt

Regreskrav mod de Embedsmænd, der skulde have controlleret Bestyrelsen af Odense Overformynderi, vil jeg gjøre den almindelige Bemærkning, at dette Spørgsmaal ligger udenfor Lovforslaget og følgerlig udenfor den Virksomhed, som Thinget har anvist Udvalget. Dette har derfor ikke befattet sig med nogen Undersøgelse deraf. Imidlertid veed man jo, da der nu er gaaet 10 Aar hen, at det Offentlige ikke har villet rette noget Ansvar mod disse Autoriteter. Derimod er det mig bekendt, og det vil jeg dog ikke undlade at nævne her, at der, idetmindste af enkelte Umyndige, er anlagt et Regresføgsmaal mod Odenses daværende Magistrat. Dette Søgmaal blev imidlertid afviist som for tidligt anlagt, fordi Sagen mod Schmidt ikke var endelig paadømt. Søgmaalet er endnu ikke blevet gjenoptaget, men det vil formodentlig skee, ligesom det er mig bekendt, at der skal være gjort Anmeldelse om Erstatningskrav i Dødsboet efter et af de daværende Medlemmer af Odense Magistrat. Dette Regreskrav vil, hvis dette Forslag vedtages, dog kun komme til at angaae de ca. 4000 Rd., for hvilke Nielsen alene er ansvarlig; men, som sagt, Udvalget har ikke befattet sig med at undersøge, om der paahviler Autoriteterne nogen Erstatning eller ikke. — Hvad den ærebe Ministers Forslag angaaer om, at Udvalget skulde tage sit Endringsforslag tilbage, da kan Udvalget ikke indlade sig derpaa. Den ærebe Minister siger, at der nu foreligger en Høiesteretsdom for, at Enken skal betale. Sa tilvisse, Udvalget bestrider ikke denne Doms Rigtighed; men der foreligger ogsaa en Høiesteretsdom for, at Schmidt skal betale. Udvalget er enigt med den ærebe Minister om at lempe sig til Forbeel for Schmidt, og det havde ønsket, at den ærebe Minister vilde lempe sig ogsaa til Forbeel for Enken. Den ærebe Minister slyder dette ud i Fremtiden og mener, at Spørgsmaalet herom senere kan komme for, og han understøttes deri af et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Rimestad), som mener, at dette Endringsforslags Vedtagelse kunde have betænkelige Følger, eller Følger, hvis Virkninger man ikke skulde kunne beregne; men den ærebe Minister svarer jeg med den Bemærkning, at nu er Enkens Sag paadømt ved Høiesteret, og denne Dom kan